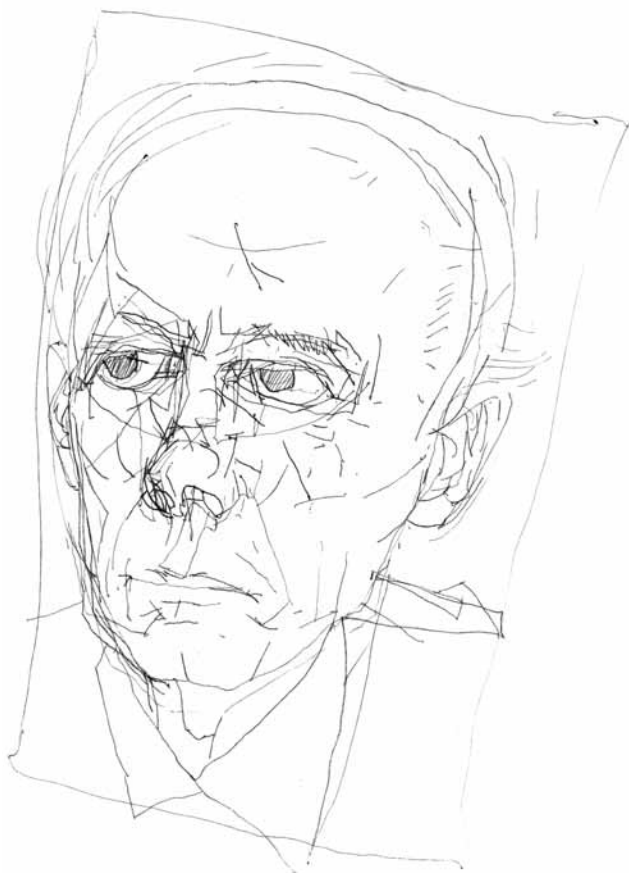

Műtét a fiú karján

Balra fordítja fejét hanyatt fekve,
EZ NEM MEGCSALÁS – fut át agyán
a felpaskolt nyaki ütőerébe szúrt
altató injekció. Jobb karját
fölmentik a tömegvonzás alól,
zsibbasztják elszunnyadt menyasszony-koponyák,
tetőtől talpig ölelkezik konkáv
virrasztás falai között, ajtajából
szárnyra kap, vitorlázik háromszögesen,
száznyolcvan fokká összegezvén
hegyes belső fájdalmait.
Leütött próféta-kobakból szentebb
nászajándékot jövendől, bővérű
ágyásával csontszúkében szorong,
négyrét összecsukott, kinyitható
kanapén, negyedde borítékolt
fertály óra hosszába préselődve.
EZ NEM MEGCSALÁS – kerekas kórházi
ágyon gurul, friss hegyi levegőt
szív élet és halál Janus-arcú
oxigénmaszkjaiból, de Sade márki
kéjgázt adagol, ne fájjon hátulról se
színpadi döfések szándéka és iránya.
Műtőasztalon szétszabdalt sárga
trikója foszlik, mint szájban a grillcsirke,
hitvesi ágyban illatoznak frissen
megszegett karácsonyi testek.
Összefonja őket kalácsá agapé,
forrók az atyai áldástól, sebészi
föltárást végeznek metsző álmaik.
EZ NEM MEGCSALÁS – rugalmas
erekben tamáskodik a szinuszritmus,
lefordul róla az éter démona
műtőből tolván ki fogvacogva,
partra eszmélt tengervíz a hajnalt.

FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY –
torzul el ifjú arca önfeledten,
csontszilánkok elől biztonságba
helyezett vékonyka idegszálaban
esnek hasra józan látogatók.
Minek kellett kihúznod alkarodat
vállból és dugaszolóaljzatból?
Minek kellett kihívnod a sorsot
magad ellen férfias vetélkedőn?
NEM VAGY TE KÖLTŐ NEM VAGY TE SENKI
Jobb humerusa összetörött, akár
anyagfáradásos borospohárüveg
mosogatószivacs dörzsölésétől.
Pedig alig viszi az orvosi fűrészt,
kikalapálják, összeszegecselik,
kivetítik röntgenképét, nem néz oda,
mondogatja magának: NEM NÉZ ODA
EZ NEM MEGCSALÁS – elfordítja fejét,
arra gondol, hogy mire gondoljon,
mikor burjánzó kerten töri a rést,
résnyire nyitva ablak és gyanú,
becsúszik két összetolt ág közé,
összetett szóban két főre ágyaz,
arcvonásait becsípi az óra-
ketyegés apró fogaskerekei,
begyűrődik csúzos dereka alá
porckorong- és villamoscsikorgás.
Nem arra gondol, amire gondol,
ha arra gondol, hogy ne gondolja –
mesterséges kóma az altatás,
üresen jár az agy, mint hímvesző
saját kezű, görcsoldó semmiben.
FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY
EZ NEM MEGCSALÁS – szkanderbajnokság
döntőjében pattanásig feszül
izomszalag – A CSONT ÉLŐ SZÖVET –
olvasható az alsó reabrészleg
bejáratán, gyógytorna minden menet,
súlypontját bal karjára terheli,
ha fölül van, vagy kikászálódik
dunyhából a közös vizesblokkba.
Kicsavart könyöke összeroppan,
eszméletét veszíti egy szempárban,
műtőlámpa vakít, élvezettől
felragyogó elektromos szeplők.

Kilátás nyílik a Fiumei
úti becsiszolt gránitsírkövekre:
a lét napszemüveglencséire,
halandóságba ne tűzzön halhatatlan
kánikula, negyven wattos izzó
lábadozik, serceg, majd kipurcan
FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY FÉRFI VAGY FIÚ
húsodban kusza varratok bujkálnak,
beletört érintések tokosodnak –
fejetlen szögek a keresztfában.

Bartók (papír, golyóstoll, 1970)